



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Pecunia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

qui iustitiæ sit operibus intentus. idque est Bovem offerre in facris, ut Ovem, à malis abstinere. Alibi vero Aaron Vitulum pro se & pro domo sua, tanquam iustus, Hircum vero pro peccato iubetur immolare. Sed observat Hesychius memoria repetendum, in Levitico Pontificem, hoc est, Doctores prohiberi ad Arcam testimonii quocumque tempore ingredi, ne utique curiosius inquirant, quemadmodum verbum caro factum est, quomodo qui forma Dei erat. in forma Dei factus est, quomodo exinanivit semetipsum, & in cælis mansit. Horum enim fides salutem affert, periculum inquisitio. Sed tunc demum indulgetur, ut ingrediatur, cum pro peccato Arietem in holocaustum obtulerit, tunicam linteam induerit, femoralibus linteis pudenda celarit, zona linteâ succinctus fuerit, linteam cydarim imposuerit capiti, hoc est, quando Deo conciliatus erit, perpuratus mentem, corpusque, nitidus, castus, iustus, & intellectum divini muneris gratia, decoreque, hoc est, sapientia redimitus.

PECUNIA. CAP. XVII.

Athenienses autem quo frugali adeo labori gratiam referrent, Bovis effigiem numismatis honestarunt, id autem didrachmum erat, ut nono libro Pollux, unde proverbium, *βῆς ἢ γλωσσῆ βέβηκε*, Per linguam Bos inambulatur: de iis qui accepta ab adversariis pecunia, mox prævaricati susceptas causas deseruere, uti fecisse Demosthenes fertur: qui etiam id sibi gloriæ vertit, quod ut taceret, plus accepisset, quam qui diu oraverat. Hinc apud Homerum & alios tot numero Bovum pretium rebus præstitum invenias, ut illud Iliad, *β, ἐκατόνκοο ἕκαστος*, quorum singuli scilicet floccientum aureis numis aestimabantur. Id enim honoris Bovi veteres habuerunt, ob multas, quas ex eo consequimur utilitates, ut in aureorum numorum parte una Bovis effigies, in altera principis facies cuderetur. Nam quod pecunia aliquando fuerit ex corio bubulo, eoque spectare Didus mercaturam, asseverare non aulam, tamen Tib. Donato commentum placet: & Græcorum nonnulli ante Numam scortas & ostracinas pecunias in usu fuisse dicunt, quod & Tranquillus literis mandavit, & illud fama tenet, asses ligneos & scorteos ab eodem Numa, qui postea ferrum admixto ære signavit, in congiario populo datos. Apud rerum scriptores invenias sæpe Imperatores exercituum rei pecuniariæ inopia scortea perfoluisse stipendia, mox illatis pecuniis iustum unicuique pretium restitutum. Præclara Venetiis est Michaëlium familia, quæ aureos inculptos clypeis gestat, quod illi honori, ut ajunt, datum: quia bello quod contra Saracenos pro Hierosolymis Balduino Rege susceptum fuerat, duce classis & Venetiarum Dominico Michaelæ deficiente stipendiorum commætu, qui remigibus & sociis navalibus exolveretur, excogitaverit is corium signare minoribus frustis idque pro stipendio, aliis pro argenteorum, aliis pro aureorum pretio numeratis, imperavit promulgatione solenni, ut pro certi pretii denariis à lixis & carponibus, & cuiusque mercis inceptoribus acciperentur, multa indicta recusantibus; ita occursum exercitus necessitati. Cumque domum reversus esset, publicam fidem perfoluturus, convocatis omnibus qui pecunias scortas eas haberent, totidem argenteas iis, aliis aureas representavit. Sed numus hic scorteus, qui à Numa distributus, tessera potius vicem gessit, quam pecuniæ, temporarius enim fuit, Numum tamen scorteam, D. Hieronymus agnoscit. Nam quod de Bove pretii nomine pronunciato dicebamus, apud Homerum Hecatomben *ἑκατόμβην* institutam legimus: quod interpretes nonnulli novem Bovem pretio comparatam intelligunt. Erat in Draconis legibus irrogata multa quædam *δρακόνιον*. In spectaculis, quæ Dei celebrabantur, præco prænunciare solitus erat, tot Boves datum iri, unde putarunt quidam Bovem Deliorum potius fuisse numum, quam Atheniensem. Cæterum Plutarchus Bovis figuram in numis cedere institutum à Theseo tradit, vel ob Taurum Marathonium, quem ipse edomuerit, vel ob Minois ducem, quem singulari certamine devicit, vel ut hoc honore Bobus præstito cives ad agriculturam alliceret. Sane Plutarchus, ut idem in Publicolæ vita, Bovis pretium centum obolis imputabatur, quamvis Pollux (ut superius dictum est) didrachmum tradat pecudis vero decem. Prius enim quam numorum usus esset, pecudibus atque jumentis plecebantur fontes. Quare bonis, pecudis, suisque etiam signa plerumque in numis incisa sunt.

VOCA-